

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΚΗΛΑΗΔΟΝΗΣ

Το ρετρό της... εκδίκησης

Ο φτωχός και μόνος καουμπόι της Αθήνας, με το όνομα «Λουκι» - ανός «Λουκ» - ηλαθδόνης είναι πια λιγότερο φτωχός και περισσότερο μόνος.

ΤΗ θέση της πιστής του Ντόλι πήρε προσωρινά η Τσέρι και μερικοί καλοί φίλοι. Με νοσταλγία αναφωνεί «Αχ πατρίδα μου γλυκειά». Ξέχασε τα «Φίφτις και Ξερό ψωμί» και ονειρεύεται πια ένα τανγκό στο ρυθμό του «Μέντια Λουζ».

Εκείνο το πάρτι που θα 'ρχόταν ο Φελίνι, ο Ρότα, ο Σαρλό, ο Μαρξ, ο Μπρεχτ, ο Ζορό εκκρεμεί. «Δεν φτάνει που έφυγε ο Ρότα, τώρα θρήνη να αρρωστήσει και ο Φελίνι, που θα 'ρχόταν πρώτος πρώτος», σκέφτεται φωναχτά.

Πίσω από τον Λουκιανό λάμπουν τα φώτα της Νέας Υόρκης - στη μεγάλη αφίσα που καλύπτει έναν ολόκληρο τοίχο του στούντιό του, στα «έγκατα» του ουρανοξύστη της λεωφόρου Κηφισίας. Το βλέμμα του πλανάται, κάπως μελαγχολικό, στο δωμάτιο. Μελαγχολικά ηχούν και τα λόγια του: «Σχεδόν 25 χρόνια σ' αυτόν το χώρο του τραγουδιού, κάθε δουλειά μου είναι μερικά κομμάτια σ' ένα μεγάλο παζλ. Το παζλ είναι ακόμη ανοιχτό. Κάποτε ήμουν αυτός που έγραψε το "Όσο αγαπιόμαστε τα δυο", τα "Μικροαστικά", "Στα κορίτσια λέμε ναι"... Ο καουμπόι είναι ίσως η ετικέτα που μου πήγαινε περισσότερο. Γι' αυτό και έμεινε.

«Ζω και παρακολουθώ όσα συμβαίνουν γύρω μας. Κάθε δουλειά μου είναι ένα είδος τοποθέτησης δικής μου. Κάνω κάθε τόσο έναν απολογισμό του πού είμαστε και πώς είμαστε. Κάνω σούμα και συνεχίζω».

— Και η Ντόλι τι απέγινε.

«Η Ντόλι υπάρχει πάντα. Την έχω τρακάρει αρκετές φορές - ιδού και το πειστήριον (δείχνει την τρακαρισμένη πόρτα της "Σεβρολέτ", ακουμπισμένη σε έναν τοίχο), αλλά μόνον για λίγο καιρό ξαποσταίνει. Τώρα, στη θέση της "Σεβρολέτ" υπάρχει μια "Φορντ" με το ψευδώνυμο Τσέρι - τη λέω έτσι επειδή έχει το χρώμα του κερασσιού. Δίπλα μου, πάντως, στη θέση της Ντόλι είναι πέντε καλοί φίλοι».

Στο συρτάρι έχει μερικά τραγούδια που είχε γράψει πριν από την πρώτη του δου-

λειά («Η πόλη μας»). «Δεν τα 'θγαλα και ούτε σκοπεύω να τα θγάλω ποτέ. Ο "Μαραγκός" είχε μερικά στοιχεία από εκείνα τα τραγούδια. Τα τραγούδια του "Αχ πατρίδα μου γλυκειά" (που θα παρουσιάσει στις 30 Αυγούστου και στο Λυκαβηττό) ήταν αυτά που έλεγα πάντα - και θέλω να τα υπερασπιστώ αυτά τα τραγούδια. Είναι ο απολογισμός 50 χρόνων ζωής. Ένα είδος "Αμακόρντι" για μένα και τους ανθρώπους της γενιάς μου - με την έννοια ότι ξαναθυμόμαστε. Ο Ντίλαν λέει, άλλωστε, πως τα καλύτερα τραγούδια τα 'χουν γράψει οι άλλοι!

Σε μια εποχή γενικής ξεφτίλας (και στο χώρο του τραγουδιού), ήθελα να θυμίσω σε κάποιους τι τραγουδούσαμε κάποτε. Αισθάνομαι ότι με τέτοιες δουλειές, ένας κόσμος παίρνει ένα είδος εκδίκησης γι' αυτά που συμβαίνουν γύρω του.

Η πασχαλινή γιορτή στην ΕΤ1 ήταν από την άλλη πλευρά η απάντηση στα χριστουγεννιάτικα σόου όλων των καναλιών, από τα οποία παρήλασαν όλα τα "σκυλιά"! Το τραγούδι περνά κρίση. Δεν έχω δει, προς στιγμήν, κάποιο φως στο βάθος του τούνελ. Αυτό πάντως που χαρακτηρίζει την εποχή μας είναι τα πολλά είδη τραγουδιού που το καθένα έχει το κοινό του».

Επόμενοι στόχοι: το χειμώνα η προβολή ακόμα του «Αχ πατρίδα μου γλυκειά». Ίσως το μεταφέρει σε κάποιο θέατρο ή κέντρο. «Δίνει τη δυνατότητα στον κόσμο ακόμη και να χορέψει. Βαλς, τανγκό».

Την άνοιξη θα μπει στο στούντιο για την νέα του δουλειά (κρατά κρυμμένα μυστικά και ντοκουμέντα...) και έχει κληθεί να προσαρμόσει τη μουσική του Ντέσους στον «Καλό άνθρωπο του Σετσουάν» του Μπρεχτ, που θα σκηνοθετήσει για το ΔΗΠΕΘΕ Πάτρας ο Σταύρος Ντουφεξής.

— Και από όνειρα; Δεν υπάρχει κάποιο απραγματοποίητο όνειρο;

«Ό, τι τρέλα μου έχει περάσει από το μυαλό την έχω κάνει.

Απ' αυτή την πλευρά, εί-

Ο Λουκιανός έρχεται να μας θυμίσει τι τραγουδούσαμε κάποτε. «Αχ πατρίδα μου γλυκειά» λέγεται ο δίσκος του, που στις 30 Αυγούστου, στον Λυκαβηττό θα γίνει μουσική παράσταση και ιστορική - μουσική διαδρομή από το 1937 ως το 1952. (Η φωτογραφία από την αντίστοιχη παράσταση που χάρισε στην Κύπρο)

Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ

► Ο Λυκαβηττός περιμένει

ΚΑΙ ξαφνικά βρισκόμαστε σε ένα χωριουδάκι τον Ιούνιο του 1937. Το σχολείο, το κεντράκι «Η όασις», η εκκλησία, το καφενείο, τα σπίτια, στη θέση τους. Το τραγούδι αναλαμβάνει να μας ταξιδέψει σε 15 χρόνια τραγουδιού μέχρι το 1952-53 και άλλα τόσα χρόνια ελληνικής - και μουσικής - ιστορίας. Και ο Λουκιανός είναι ο πλοηγός σ' αυτή τη θάλασσα από νότες, που θα δροσίσει το θεατράκι του Λυκαβηττού στις 30 Αυγούστου, στις 9 το βράδυ.

Σκηνές από τα προσεχώς μιας μουσικής παράστασης,

απ' αυτές που συνθίζει ο Λουκιανός. Σκηνές από τα προσεχώς μιας γιορτής που δεν θα ξαναγίνει πια, όπως γράφει και στο δίσκο «Αχ πατρίδα μου γλυκειά», που τώρα γίνεται θέαμα και ανάμνηση γλυκειά, απόηχος από κάτι που οι νέοι δεν έζησαν και οι γονείς μας θυμούνται. Σε έναν χώρο θεατρικό, που ετοιμάζει πυρετωδώς ο σκηνογράφος Γιώργος Ζιάκας.

Από Ιούνιο σε Ιούνιο στα μερικές δεκάδες λεπτά της μουσικής παράστασης του Λυκαβηττού, οι δώδεκα μήνες γίνονται χρόνια και είκοσι μουσι-

κοθεατρικές εικόνες, σαν αστραπή, μεταβάλλουν το εξοχικό κέντρο σε ρεμπετάδικο, τις γυμναστικές επιδείξεις σε σχολική γιορτή, τις καντάδες σε προσκοπικά τραγούδια και τα κατοχικά τραγούδια σε ύμνους της απελευθέρωσης.

Η πρόβα τζεενέρλε έγινε στην Κύπρο, πρόσφατα. Στη Λεμεσό, τη Λευκωσία και τη Λάρνακα. «Είναι η πρώτη φορά που αισθάνομαι να ολοκληρώνεται μια δισκογραφική μου δουλειά». Μαζί του θα συμπλέουν 20 οργανοπαίκτες και τραγουδιστές (και μικρά παιδιά).

μαι χορτάτος. Τώρα θα ήθελα πια να παρουσιάσω και πάλι το "Μέντια Λουζ", την παλιότερη δουλειά μου που αναφέρεται στο ασπρόμαυρο σινεμά και το

φίλμ νουάρ. Όμως, διαισθάνομαι πως ο κόσμος δεν έχει ακόμη διάθεση για τέτοια δουλειά. Είναι πιο κοντά σε κάτι σαν το "Αχ πατρίδα μου γλυ-

κειά", μ' αυτά που βλέπει να συμβαίνουν γύρω του».

**Συνέντευξη
στον Παύλο Αγιαννίδη**

Έφυγε στα 44 ο Περικλής Χαρβάς

Στο νησί του, στην Ικαρία και στα 44 του χρόνια, παραμονές Δεκαπενταύγουστου σταμάτησε η καρδιά του συνθέτη Περικλή Χαρβά. Η παρουσία του στο τραγούδι χαρακτηρίστηκε από τους διακριτικούς της τονους, μέσα από τις μπουάτ της Πλάκας και από τις συνεργασίες με τον Διονύση Σαββόπουλο, το Νότη Μαυρουδή, τον Θάνο Μικρούτσικο και την Αρλέτα. Ο Περικλής Χαρβάς με την κιθάρα και τη φυσαρμόνικά του συνεργάστηκε επίσης με την Φλέρυ Νταντωνάκη, και την Αφροδίτη Μάνου και τραγούδησε μαζί με τη Μαρίζα Κωχ. Τελευταίος του δίσκος ήταν το «Στην άσφαλτο», με μπαλάντες και λαϊκό ύφος που συγκίνησε το κοινό. Οι φίλοι του θα τον αποχαιρετήσουν σήμερα στις 5 από το νεκροταφείο του Κόκκινου Μύλου, στη Νέα Φιλαδέλφεια.

Ακρόαση

Ακρόαση για συμπλήρωση του θιάσου που θα ανεβάσει το Φθινόπωρο το μιούζικαλ «Τσέχοφ» στο θέατρο «Λαμπέτη» θα γίνει Πέμπτη - Παρασκευή στις 11 το πρωί στο θέατρο. Οι υποψήφιοι ηθοποιοί που θα επιλεγούν θα αποδώσουν έναν θεατρικό μονόλογο και θα δοκιμαστούν στο τραγούδι και τον χορό. Δηλώσεις στο τηλ. 6463.685.

Βραβείο

ΚΑΒΑΛΑ. Το Α' βραβείο απέσπασε στο διεθνές φεστιβάλ χορευτικών συγκροτημάτων, που έγινε στην πόλη Vista της Πολωνίας το συγκρότημα της Στέγης Πολιτισμού Νέας Καρθάλης Καθάλας. Στην παγκόσμια αυτή χορευτική διαγωνιστική συνάντηση, πήραν μέρος συγκροτήματα από την Αυστραλία και την Αμερική, την Φινλανδία και την Ρωσία.